

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та
правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної
аграрної комунікації**

21 жовтня 2021 року

Біла Церква
2021

В Україні продовжує проводитись земельна реформа, деякі з її напрямків передбачають: відкриття ринку земель, розширення повноважень органів місцевого самоврядування (далі - ОМС) для більш ефективного управління майном, боротьбу з корупцією та тіншовим ринком земель.

Право власності на землю територіальних громад гарантує стаття 142 Конституції України (далі – КУ), «Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є ... земля..., що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах,...»[1]. Це зумовлено передусім тим, що ефективне функціонування системи місцевого самоврядування значною мірою залежить не стільки від обсягу повноважень, якими наділені територіальні громади та утворювані ними органи, скільки від наявності в їх володінні та вільному розпорядженні матеріальних, фінансових та інших ресурсів, необхідних для виконання покладених на них завдань [2, с. 315]. Стаття 80 Земельного кодексу України чітко передбачає що територіальна громада є суб'єктом права на землю, яка реалізує свої права безпосередньо або через органи місцевого самоврядування, - на землі комунальної власності. Крім того стаття 83 ЗКУ стверджує що землі, які належать на праві власності територіальним громадам сіл, селищ, міст, є комунальною власністю [3].

Також, право власності на землю територіальних громад, гарантують такі фундаментальні статті як 13, 14, 41 Конституції України. Вони стверджують, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності й господарювання; усі суб'єкти права власності рівні перед законом, передбачаються рівні можливості та умови захисту права власності на землю, право власності на землю гарантується. це право набувається й реалізовується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону; ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним.

Підсумовуючи вищевказане можна дійти висновку, що територіальні громади, як суб'єкти права комунальної власності на землю, здійснюють володіння цими землями відповідно до Конституції України. Держава гарантує непорушність права власності на землю. В земельних відносинах територіальні громади, фізичні та юридичні особи є рівними є учасниками.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України: Закон від 08 грудня 2004 № 2222-IV База даних «Законодавство України»/ВР України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 28.02.2021).
2. Земельний кодекс України Кодекс від 20.12.2001 № 2905-III. База даних «законодавство України»/ВР. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#top> (дата звернення 26.06.2021).
3. Коментар до Конституції України / [В. Б. Авер'янов, В. Ф. Бойко, В. І. Борденюк та ін.]; Інстзаконодавства Верхов. Ради України; [редкол.: В. Ф. Опришко (голова) та ін.]. К., 1996. 376 с.

УДК 352-027

ПОЛЯРУШ-САФРОНЕНКО С.О., канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОБРОВІЛЬНОГО ПРИЄДНАННЯ ДО ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

В статті досліджується проблема правового регулювання добровільного приєднання сіл, селищ до об'єднаних територіальних громад міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, які відповідно до закону визнані спроможними. Пропонуються висновки і рекомендації щодо удосконалення правового регулювання та практики реалізації добровільного приєднання.

Ключові слова: правове регулювання, добровільне приєднання, об'єднані територіальні громади, визнання спроможності.

Основний текст. Децентралізація публічної влади в Україні здійснюється шляхом добровільного об'єднання територіальних громад села, селища та міста з метою удосконалення організаційної і фінансової самостійності адміністративно-територіальних одиниць. Метою нашого дослідження є :а) аналіз порядку добровільного приєднання сільських і селищних територіальних громад до об'єднаних територіальних громад, що визнані спроможними; б) характеристика правового регулювання визначеного порядку приєднання; в) пропозиція висновків і рекомендацій результатів дослідження.

У порядку, який встановлений законом, територіальні громади можуть об'єднуватися в спільну міську, селищну, сільську територіальну громаду, а також обирати відповідно голову та утворювати єдині органи місцевого самоврядування. [1]. Насьогодні в Україні створено 1469 територіальних громад (вт. ч. 31 територіальна громада на непідконтрольній території в межах Донецької та Луганської областей). У 1438 територіальних громадах пройшли перші вибори місцевих голів та депутатів місцевих рад. Законодавством передбачається можливість приєднання територіальних громад до уже громад об'єднаних і визнаних спроможними. Урегулюванню відносин порядку добровільного приєднання сільських і селищних територіальних громад до об'єднаних територіальних громад міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення присвячено розділ другий (прим) Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 5 лютого 2015 р. [2] в редакція Закону України від 03 квітня 2018р. [3]. Закон закріплює, що до об'єднаної територіальної громади добровільно приєднатися можливо лише, коли вони визнані спроможними. Таке право має суміжна селищна, сільська територіальна громада, яка відповідно до багатонадійного плану створення територій громад АПК, області відноситься до цієї об'єднаної територіальної громади [2]. Приєднання сільських і селищних територіальних громад до об'єднаних територіальних громад міст (республіканського і обласного значення) можуть здійснити лише спроможні об'єднані територіальні громади. Автори роблять висновок про те, що головним для формування спроможних громад є Перспективний план, що має відповідати вимогам, які затвердженні постановою КМУ від 8 квітня 2015 року № 214, Методики формування спроможних територіальних громад та який має готуватися та затверджуватися у відповідності до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» [4]. Пропонуємо внести відповідні зміни. Відповідно до названої Методики спроможна територіальна громада характеризується як територіальні громади міст, селищ, сіл, які в наслідку добровільного об'єднання або добровільного приєднання до об'єднаної територіальної громади можуть самостійно через органи місцевого самоврядування гарантувати належний рівень надання публічних послуг, також у сфері культури, соціального захисту, освіти, охорони здоров'я, житлово-комунального господарства, з урахуванням ресурсів відповідної адміністративно-територіальної одиниці [5]. Авторами визначається спроможна територіальна громада як така територіальна громада, що має достатні, для вирішення питань місцевого значення в інтересах тих, хто проживає на територіальній громаді, кадрові та інфраструктурні ресурси, місцеві джерела наповнення бюджету [4, с. 4]. Критерії рівня спроможності спроможних територіальних громад є : 1) кількість жителів, які проживають постійно на території спроможної територіальної громади; 2) кількість осіб, які отримують освіту в закладах загальної середньої освіти, розташованих на території спроможної територіальної громади; 3) площа території спроможної територіальної громади; 4) індекс податкоспроможності бюджету спроможної територіальної громади; 5) частка місцевих зборів та податків у доходах бюджету спроможної територіальної громади [5].

Отже, до ознак спроможної територіальної громади слід віднести: а) об'єднана територіальна громада; б) достатність місцевих джерел наповнення бюджету, інфраструктурних та кадрових ресурсів; в) вирішення місцевими органами передбачених законодавством питань місцевого значення; г) здійснення діяльності в інтересах жителів територіальної громади.

Законодавство передбачає певний порядок добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад: 1) запропонування добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад; 2) порядок утворення проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади; 3) особливості припинення повноважень селищної, сільської, ради, селищного, сільського голови територіальної громади, які приєдналася до об'єднаної територіальної громади [2].

Висновок. Таким чином, спроможна територіальна громада – це об'єднана територіальна громада яка має достатні місцеві джерела наповнення бюджету, інфраструктурних та кадрових ресурсів для вирішення місцевими органами передбачених законодавством питань місцевого значення в інтересах жителів об'єднаної територіальної громади.

Законом закріплюється порядок добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад, а саме: 1) запропонування добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад; 2) порядок утворення проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади; 3) особливості припинення повноважень селищної, сільської, ради, селищного, сільського голови територіальної громади, які приєдналася до об'єднаної територіальної громади.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 р. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст. 170. Поточна редакція від 29.08.2021 р.
2. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 5 лютого 2015 р. Відомості Верховної Ради. 2015. № 13. Ст. 91. Поточна редакція від 14.05.2020 р.
3. Про внесення змін до Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" щодо добровільного приєднання територіальних громад сіл, селищ до територіальних громад міст республіканського Автономної Республіки Крим, обласного значення. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 20, ст.190. Поточна редакція від 03.04.2018 р.
4. Мягоход В., Вернигор Ю., Чепель О. Баран М. Формування спроможних територіальних громад. К.: Асоціація міст України, 2018. 63 с.
5. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: Постанова КМ України від 8 квітня 2015 р. 2015. № 214. Поточна редакція від 31.01.2020 р.
6. Мягоход В., Бризицький М. Добровільне приєднання до територіальних громад міст обласного значення. Методичні рекомендації та зразки документів. К.: Асоціація міст України, 2018. 28 с.

Секція 4: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

УДК: 342

БРОВКО Н.І., д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

09101959nb@gmail.com

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В тезах розглянуто проблемні питання, що виникають в ході реалізації суб'єктами господарювання їх прав та законних інтересів. Встановлено, що національне законодавство потребує удосконалення в питання формування та розвитку інституту третейських судів, медіації. Доведено, що передбачених чинним законодавством способів захисту не вистачає для повного та всебічного захисту прав та законних інтересів суб'єктів господарювання.

Ключові слова: права та інтереси, суб'єкти господарювання, захист прав та законних інтересів, третейство, медіація

ЗМІСТ

Столбецька С.Б. Студентоцентризований підхід при формуванні готовності майбутніх перекладачів до здійснення аграрних перекладів.....	3
Ігнатенко В.Д. Навчально-стратегічна компетентність як важлива складова професійної компетентності майбутнього перекладача.....	4
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. До проблеми соціально-психологічної адаптації студентів першого курсу факультету права та лінгвістики.....	6
Marchuk V.V. Value orientations dynamics of agrarian high school students.....	8
Носенко М.М. С-Test як засіб діагностики і контролю іншомовних мовленнєвих компетенцій студентів-філологів.....	9
Синельникова І.С. Сервіс Quizlet на заняттях з аграрного перекладу.....	11
Ордіна Л.Л. Естетична спрямованість освіти і виховання в Києво-Могилянській академії ХVІІ ст.....	12
Резнік В.Г. Роль та функції самооцінювання у системі стратегій навчання німецької мови як другої іноземної студентів-філологів.....	14
Чернишук Ю.І. Інноваційні методи вивчення іноземних мов за професійним спрямуванням в немовних вищих навчальних закладах.....	15
Дем'яненко О. О., Чернобров Ю. А. Науково-дослідницькі стратегії навчання з «Історії зарубіжної літератури»: на перетині філологічних і методичних розвідок.....	17
Береговенко Н.С. Особливості перекладу семантичної категорії дієслів на означення переміщення за допомогою засобів пересування в романах Джоан Роулінг «Гаррі Потер».....	19
Велика К.І. Здійснення перекладу сільськогосподарських термінів у науково-технічних текстах.....	22
Михайленко О.О. Роль еквівалентності та адекватності у визначенні якості перекладу.....	24
Рейда О.А. Принципи класифікації термінології ветеринарної медицини у сучасній англійській мові.....	26
Карпенко С.Д. Ukrainian Fairy Tales in the paradigm of traditional and modern research.....	27
Зінінська А.П. Директиви в давньоанглійській мові.....	29
Цвид-Гром О.П. Латинські запозичення у словниковому складі української мови: до проблеми класифікації та шляхів проникнення.....	31
Пилипенко І.О. Полісемія в аспекті перекладу з англійської на українську мову.....	33
Демченко Н.С. Семантична характеристика англійських неологізмів під час пандемії COVID-19.....	34
Колісник М. Ю. English Agricultural Idioms and their Ukrainian Equivalents.....	35
Ковальчук І.В. Розвиток міжнародної інформаційно-інноваційної діяльності аграрної сфери як фактор глобального економічного зростання.....	38
Мельник В.О. Щодо питання кодексу кращих сільськогосподарських практик.....	41
Прокопець О.І., Настіна О.І. Правовий зв'язок раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення.....	43
Пахомова А.О. Особливості правової охорони нових сортів рослин.....	44
Нікітенко О.І., Крижанівська О.В. Екологічна безпека довкілля в Україні.....	45
Ярмоленко Ю.В. Особливості розвитку спільної аграрної політики.....	47
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правовий зв'язок раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення.....	49
Курчин О.Г. Специфіка патентування Сполучених Штатів Америки.....	50
Ломакіна І.Ю. Роль міжнародного співробітництва в системі медичного права.....	51
Білоус Р.С., Настіна О.І. Конституційно-правові особливості захисту права власності на землю територіальних громад.....	52
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад.....	53
Бровко Н.І. Проблемні питання реалізації прав та законних інтересів суб'єктів господарювання.....	55
Аргат Я.П., Ярмоленко Ю.В. Розуміння сутності правової категорії «право людини на життя» і «право людини на сім'ю»: їх невід'ємна взаємозалежність.....	57
Макарчук В.В. Державне бюро розслідувань правоохоронний орган із забезпечення державної політики у сфері національної безпеки і оборони держави.....	58
Самойлович А.А. Деякі питання запобігання корупції у митній сфері.....	61
Мельник Л.М., Грек І.М. Антивакциносерство як рух: короткий історичний екскурс.....	62
Росавіцький О.О. Історичні аспекти розвитку правової системи Англії.....	64
Малишко І.В. Правове регулювання державної інформаційної політики.....	65
Мельник О.Г. Теоретичні аспекти боротьби з корупцією в аграрному секторі.....	66